

opusdei.org

Texty o Advente: „Modlitba je naša sila“

Počas Adventu zverejňujeme niektoré texty o liturgickom období, ktoré pochádzajú z pastoračných listov adresovaných veriacim Opus Dei od blahoslaveného Álvara del Portilla. V tomto druhom vydaní sa hovorí o nádeji a modlitbe.

07.12.2024

(Text z 1. decembra 1990,
publikovaný v knihe „Kráčať s
Ježišom v rytme liturgického roka“,
Ed. Cristiandad, Madrid 2014, str. 59–
62.)

Pred niekoľkými dňami, počas
slávania slávnosti Ježiša Krista, Kráľa
vesmíru, som opäť premýšľal o
apoštolskej horlivosti, ktorú náš Otec
dokázal svojím slovom a príkladom
odovzdať tisícom ľudí, pretože horel
láskou k Bohu. Keď som obnovil
zasvätenie Opus Dei Najsvätejšiemu
a Milosrdnému Srdcu Ježiša, prosil
som nášho Pána, aby každý deň ešte
viac zapálil naše duše touto božskou
horlivosťou; aby jeho dcéry a synovia
z Opus Dei teraz i vždy, až do konca
vekov, žili výlučne pre rozširovanie
jeho kráľovstva vo všetkých dušiach,
a tak vzdávali slávu Najsvätejšej
Trojici.

Týmito riadkami vás chcem
povzbudiť k čoraz intenzívnejšiemu

apoštolátu, plne dôverujúc Pánovi. Premýšľajte, moje dcéry a moji synovia, o premenlivej sile Božej milosti, ktorá dokáže osvietiť aj tie najzaslepenejšie mysle, až do tej miery, že dokáže v jedinom okamihu premeniť prenasledovateľa Šavla na apoštola Pavla. Tieto zázraky sa dejú aj v dnešných dňoch.

Liturgické obdobie, ktoré teraz začíname, Advent, je pozvaním posilniť našu nádej. Pán ukončí čas skúšok, ktorými Cirkev trpí a ktoré nám spôsobujú toľko bolesti, ak budeme vytrvalo siať semeno učenia a lásky. Počas týchto týždňov, keď sa pripravujeme na veľkú slávnosť Narodenia Vykupiteľa, môžeme uvažovať nad spôsobom, akým Pán koná. Aj keď horlivo túžil prijať našu ľudskú prirodzenosť, pripravil ľudstvo s božskou pedagogikou a prišiel na zem v čase, ktorý od večnosti určil Otec. Ubehli mnohé storočia, kým sa naplnila vznešená

udalosť príchodu Mesiáša; potom zostal Ježiš Kristus tridsať rokov bez toho, aby odhalil svoju úlohu Mesiáša a Syna Božieho.

Buďte teda optimisti, aj keď je konkrétna realita, ktorú často okolo seba vnímate, náročná. Svoju nádej nezakladáme na ľudských prostriedkoch — hoci musíme využiť všetky, ktoré sú v našich silách —, ale na Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, ktorý je *Dominus dominantium*^[1], Kráľ kráľov a Pán pánov, a ktorý svojou obetou na Kríži dobyl celý svet.

Niekedy sa vám môže zdať, že *non serviam!* [nechcem slúžiť], ktoré toľkí muži a ženy smutne vyslovujú svojím životom, má silnejší hlas ako *serviam!* [budem slúžiť], ktoré — s Božou milosťou — každý deň vychádza z pier a sŕdc všetkých, čo túžime byť poslušní milosti. Nedajte sa oklamať zdaním. Opakujem vám,

že Pán vždy zvíťazí. Majte na pamäti, že, ako nám pripomínal náš Otec, „v časoch hlbokých kríz v dejinách Cirkvi nikdy nebolo veľa tých, ktorí by zostali verní a zároveň mali dostatočnú duchovnú a doktrínálnu prípravu, morálne a intelektuálne sily, aby mohli rozhodne odolávať nástrojom zla. Ale práve títo málo početní opäť naplnili Cirkev a svet svetlom. Moje deti, cíťme povinnosť byť verní tomu, čo sme dostali od Boha, aby sme to mohli verne odovzdávať ďalej. Nemôžeme a nechceme kapitulovať“^[2].

Modlitba je naša sila. Je to páka, ktorá hýbe Milosrdným Srdcom Spasiteľa, vždy ochotného pomôcť svojim. „Boh neprehráva bitky. Musíme neustále klopať na dvere Najsvätejšieho Srdca Ježiša, ktorý je našou láskou, a na Najnežnejšie Srdce Márie, ktorá je našou spásou; a nezabúdajme, že pre

Pána sú veky ako okamihy“^[3]. Ale je dobré, aby sme na Neho naliehali. Ak si budeme vo svojej každodennej snahe klásť vysoké nároky, moje dcéry a moji synovia, uvidíte, ako Cirkev opäť ožije na celom svete, ako v mnohých dušiach zapustí korene viera; ak však nebudeme bojovať, aj keď sme posilnení milosťou, pridáme sa k hlasu toho *non serviam!*, a ponesieme za to veľkú zodpovednosť, pretože Boh nás povolal s osobitnou dôverou. Musíme prosiť Ježiša slovami z Evanjelia, ktoré Mu adresoval náš najdrahší Otec: „Počuj nás, Pane! Zvýš našu vieru, ešte viac. Opakujme so stotníkom: *tantum dic verbo* (Mt 8, 8), povedz len jediné slovo, jediné!, a všetko sa napraví“^[4].

S neustálou modlitbou — tou modlitbou za moje úmysly, ktorú od vás stále žiadam! — musí byť neoddeliteľne spojené každodenné úsilie každého z vás, aby ste prenikali kresťanským duchom

prostredie, v ktorom sa pohybuje. Nemyslite si, že môžete prispieť len málo: každý z vás môže dosiahnuť veľa, pretože apoštolská účinnosť závisí predovšetkým od vašej lásky k Bohu a od nadprirodzeného pohľadu, s ktorým konáte apoštolát medzi tými, ktorí vás obklopujú.

Ale dovoľ mi opýtať sa ťa, syn môj: Ako si tento rok využil príležitosti, ktoré sa ti naskytli, aby si priviedol duše k Bohu? Snažil si sa opakovane naliehať, bez toho, aby si sa nechal odradiť zdanlivým nedostatkom odozvy zo strany niektorých ľudí? Hľadal si nové spôsoby, ako osloviť viac ľudí? A predovšetkým: sme apoštoli, ktorí svoju činnosť zakladajú na hlbokej modlitbe a hojnej obeti? Pracujeme s dokonalosťou pre Pána a ponúkame jasný príklad kresťanskej konzistentnosti vo vykonávaní našej profesionálnej práce? Snažíme sa

učiť od druhých, všímajúc si ich cnosti a kvality?

Počas týchto týždňov prípravy na Vianoce náš Otec, okrem mnohých iných modlitieb, často s rastúcou naliehavosťou recitoval: *veni, Domine Iesu! veni, Domine, et noli tardare!...*; „Príď, Pane Ježišu! Príď, Pane, a nemeškaj!“ Odporúčam vám, aby ste aj v tomto nasledovali jeho príklad: pomôže vám to viac si uvedomovať Božiu prítomnosť, zapáliť sa pre záchranu duší, robiť svoju modlitbu za Cirkev naliehavejšou; a budeme cítiť povinnosť očistiť naše duše a telá, aby mohol Pán plnšie prebývať v našom vnútri.

„Začnime už teraz vzdávať vdaky Pánovi: *ut in gratiarum semper actione maneamus*, aby sme zotrvali v neustálom vzdávaní vdaky nášmu Bohu. Vzdávanie vdaky je prejavom viery, nádeje a lásky. Je to vedomé uznanie našej malosti,

dobre známej a prežívanej, našej
bezmocnosti; a zároveň neotrasiteľná
dôvera — v tomto máme tiež
nádherné skúsenosti — v Božie
milosrdenstvo, pretože Boh, náš Pán,
je celý Láska: a z jeho otcovského
Srdca prýšťa plány pokoja a radosti
pre jeho deti. Plány, ktoré sú vo
svojej realizácii tajomné, ale isté a
účinné“^[5].

Zostaňte počas týchto adventných
dní veľmi spojení s Máriou a Jozefom
a proste ich, aby nám dovolili hlbšie
sa podieľať na radostnom očakávaní,
ktoré oni prežívali, keď sa Ježiš mal
narodiť. Aj teraz sa Pán musí narodiť
v mnohých srdciach: nič nie je
logickejšie, než si vyprosiť pomoc
jeho Matky a toho, kto na zemi plnil
úlohu jeho otca.

^[1] Zjv 19,16.

^[2] Sv. Josemaría, *List z 28-III-1973*, č. 18.

^[3] Sv. Josemaría, *List z 17-VI-1973*, č. 35.

^[4] Sv. Josemaría, *List z 28-III-1973*, č. 6.

^[5] Sv. Josemaría, *List z 28-III-1973*, č. 20.